

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 26 päivänä huhtikuuta 2021

347/2021

Valtioneuvoston asetus

ympäristökorvauksesta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti

muutetaan ympäristökorvauksesta annetun valtioneuvoston asetuksen (235/2015) 5 §:n 5 momentti, 8, 20, 44–46 §, 50 §:n 1 momentti ja 55 §, sellaisina kuin niistä ovat 5 §:n 5 momentti asetuksessa 451/2019, 20 § asetuksessa 147/2017 ja 50 §:n 1 momentti asetuksessa 179/2016, ja

lisätään asetukseen uusi 57 b § seuraavasti:

5 §

Harkinnanvarainen korvauskelpoisuus

— — — — —

Edellä 1–4 momentissa tarkoitettuja aloja ja korvauskelpoisia aloja, jotka ovat tulleet viljelijän hallintaan ympäristökorvaukseen sitoutumattomalta viljelijältä, saadaan lisätä ympäristösitoumukseen valtion talousarvion määrärahatilanne huomioon ottaen vuosina 2016–2022 enintään viisi hehtaaria. Jos ympäristösitoumuksen kohteena oleva ala on alle viiden hehtaarin, lisättävä ala saa olla enintään yksi hehtaari. Jos lisättävä ala on enimmäiskokoa suurempi, viljelijä saa antaa uuden ympäristösitoumuksen vuosina 2016–2022 vuosittaisen tukihaun yhteydessä valtion talousarvion määrärahojen rajoissa.

8 §

Korvauskelpoisuuden vaihtaminen

Viljelijä voi vaihtaa korvauskelpoisuuden 4 ja 5 §:ssä tarkoitettun korvauskelpoisen alan ja korvauskelvottoman alan välillä. Edellytyksenä on, että korvauskelpoisuus vaihdetaan pois koko peruslohkolta. Peruslohko voidaan vaihdon yhteydessä jakaa. Korvauskelpoisuutta ei saa vaihtaa, jos vaihdettava ala on tilakohtaisesti alle 0,2 hehtaaria.

Korvauskelpoisuutta ei saa vaihtaa, jos vaihto johtaa korvauskelpoisen alan kasvamiseen. Korvauskelpoisuutta ei saa vaihtaa eri korvausalueiden välillä, jos maksettava korvausmäärä hehtaarilta kasvaisi korvausalueen vaihdon vuoksi. Korvauskelpoisuuden saa vaihtaa vain pysyvästi. Korvauskelpoisuutta saa vaihtaa vain viljelijän omistuksessa olevien alojen välillä.

Korvauskelpoisuuden vaihtamisen hakumenettelyyn sovelletaan maatalouden tukien toimeenpanosta annetun lain (192/2013) 3 lukua.

20 §

Ravinteiden ja orgaanisten aineiden kierrättäminen

Ravinteita ja orgaanisia aineita saa kierrättää ympäristösitoumuksen kohteena olevalla korvauskelpoisella alalla. Kierrätettäessä lohkolle on lisättävä ravinnepitoista orgaanista materiaalia, jonka kuiva-ainepitoisuus on vähintään 20 prosenttia. Käytettävien materiaalien on oltava lannoitevalmistelain mukaisia orgaanisia lannoitteita, maanparannusaineita tai kasvualustoja, toiselta maatilalta hyötykäyttöön hankittua kuivalantaa tai lannasta erotettua kuivajaetta. Jos lanta, turve, olki, niittojäte tai vastaava aine on peräisin viljelijän hallinnassa olevalta maatilalta tai sellaisen yhteisömuotoisen yrityksen hallinnassa olevalta maatilalta, jossa viljelijä on osakkaana, aine ei oikeuta korvaukseen. Maatila ei saa samanaikaisesti sekä luovuttaa että vastaanottaa tässä pykälässä tarkoitettua orgaanista materiaalia lukuun ottamatta sellaista orgaanista materiaalia, joka on kierrätetty biokaasulaitoksen kautta. Lisättävän määrän on oltava vähintään 15 kuutiometriä hehtaarille vuodessa. Toimenpidettä ei tarvitse toteuttaa jokaisena sitoumusvuotena.

Toimenpiteen perustason vaatimuksena on noudatettava 12 §:ää, eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen 10 §:n 1–7 ja 9 momenttia sekä lannoitevalmistelain nojalla annettuja säännöksiä yhdyskuntajätevedenpuhdistamoista ja kiinteistökohtaisista käsittelyjärjestelmistä peräisin olevien lietteiden käyttörajoituksista peltoviljelyssä.

44 §

Alkuperäiskasvien varmuuskokeet

Ympäristökorvausta voidaan myöntää kansallisesti arvokkaiden maa- ja puutarhatalouden kasvien ja pohjoisten maataislajikkeiden kasvullisesti lisättävien geenivarakasvien sekä Suomen pohjoisiin ilmasto-olosuhteisiin sopeutuneiden ja vanhojen uhanalaisten kauppalajikkeiden turvallisesta säilyttämisestä ja ylläpidosta. Eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain 5 §:n 7 momentissa tarkoitettu ympäristökorvauksen saaja voi hyväksytyyn toimenpidesuunnitelman mukaisesti antaa ylläpitomahdollisuuden ulkopuoliselle taholle ja korvata kasvatuksesta aiheutuvia kustannuksia ylläpitäjälle. Ylläpitäjiä voivat olla yksityiset henkilöt, yhdistykset, yhteisöt ja muut vastaavat tahot. Ylläpito ei voi koskea sellaista alkuperäiskasvilajiketta, josta maksetaan ympäristökorvausta 43 §:ssä tarkoitettun toimenpiteen perusteella.

Eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain 5 §:n 7 momentissa tarkoitettun ympäristökorvauksen saajan on edistettävä tietojen vaihtoa ylläpitäjiksi hyväksytyjen toimijoiden kanssa ja osallistuttava kansainvälisiin tai Euroopan unionin tutkimusohjelmien hankkeisiin, jotka tähtäävät maataiskasvien suojelutietokantojen kehittämiseen. Ympäristökorvauksen saajan on myös edistettävä kansalaisten tietoisuutta geenivarojen säilytyksestä, hyödyntämisestä ja suojelun tarpeesta esiintymällä tiedotusvälineissä ja osallistumalla oppilaitosten opetustyöhön sekä järjestämällä seminaareja yhdessä erilaisten yhdistysten ja oppilaitosten kanssa, joiden tavoitteena on kasvigeenivarojen suojeleminen ja käyttö.

45 §

Alkuperäisrotujen perimän säilytys

Ympäristökorvausta voidaan myöntää suomalaisten alkuperäisrotujen geenivarojen pitkäaikaisesta säilyttämisestä geenipankissa. Ympäristökorvausta voidaan myöntää myös pohjolantummanmehiläisen emokasvatuksen ja kantakirjaamattomien suomenhevosrotuisten työhevosten kantakirjauksen edistämiseksi. Eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain 5 §:n 7 momentissa tarkoitettu ympäristökorvauksen saaja voi

hyväksytyyn toimenpidesuunnitelman mukaisesti antaa ylläpitomahdollisuuden ulkopuoliselle taholle ja korvata säilyttämisestä aiheutuvia kustannuksia ylläpitäjälle. Ylläpitäjä voi olla keinosiemennysorganisaatio tai eläinlääkäri, joka vastaa alkuperäisrodun sperman ja alkioiden keräyksestä, pakastamisesta sekä varastojen ja tietojen ylläpidosta, taikka muu vastaava taho.

Eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain 5 §:n 7 momentissa tarkoitettua ympäristökorvauksen saajan on edistettävä tietojen vaihtoa suunnittelemalla ja toteuttamalla alkuperäisrotujen geenivarojen säilytystoiminta eri eläinlajien rekistereitä ylläpitävien ja jalostusohjelmia suorittavien järjestöjen kanssa kansallisesti ja eri Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä. Ympäristökorvauksen saajan on myös edistettävä kansalaisten tietoisuutta geenivarojen säilytyksestä, hyödyntämisestä ja suojelun tarpeesta julkaisemalla julkaisuja ja esitteitä, esiintymällä tiedotusvälineissä ja osallistumalla oppilaitosten opetustyöhön sekä järjestämällä seminaareja yhdessä paikallisten eläinrotujen yhdistysten, eläinjalostusjärjestöjen ja oppilaitosten kanssa.

46 §

Toimenpidesuunnitelma ja sen muuttaminen

Eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain 5 §:n 7 momentissa tarkoitettua toimenpidesuunnitelmassa on yksilöitävä ylläpitäjät, ylläpidettävät lajit tai rotut, säilyttämiseen tähtäävät toimenpiteet, suojelun arviointiperusteet sekä tietojen vaihtoa edistävät toimenpiteet. Alkuperäisrotujen perimän säilyttämistä koskevassa toimenpidesuunnitelmassa on kuvattava myös toimet, joilla edistetään kantakirjaamattomien suomenhevosrotuisten työhevosten kantakirjausta ja pohjolantummanmehiläisen emokasvatusta. Lisäksi suunnitelmassa on esitettävä arvio kustannuksista. Hyväksytyyn toimenpidesuunnitelman muuttamisen edellytyksenä on, että maa- ja metsätalousministeriö hyväksyy muutoksen.

50 §

Ympäristökorvauksen maksaminen lohkoakohtaisista toimenpiteistä

Viljelijälle, joka on antanut eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain 8 §:ssä tarkoitetun sitoumuksen luonnonmukaisesta tuotannosta tai luonnonmukaisesta kotieläintuotannosta ja valinnut tämän asetuksen 14 §:n 1 tai 2 kohdassa tarkoitetun toimenpiteen, maksetaan ympäristökorvausta vain sellaisista orgaanisista lannoitevalmisteistä, jotka ovat luonnonmukaisessa tuotannossa sallittuja. Jos viljelijä on valinnut 14 §:n 1 tai 2 kohdassa tarkoitetun toimenpiteen, ympäristökorvausta maksetaan enintään 80 prosentista ympäristösitoumuksen kohteena olevasta korvauskelpoisesta peltoalasta. Jos viljelijä on valinnut 14 §:n 4 kohdan a alakohdassa tarkoitetun toimenpiteen, ympäristökorvausta maksetaan vain sellaisesta korvauskelpoisesta alasta, joka on ollut vuonna 2015 suojavyöhykkeenä ja jonka viljelijä on tukihakemuksessaan ilmoittanut mainittuna vuonna suojavyöhykkeenä. Jos viljelijä on valinnut 14 §:n 7 kohdan b tai d alakohdassa tarkoitetun toimenpiteen, ympäristökorvausta maksetaan enintään 25 prosentista ympäristösitoumuksen kohteena olevasta korvauskelpoisesta peltoalasta.

55 §

Geenivarojen säilytystoimenpiteitä koskevien sopimuksien perusteella maksettavan ympäristökorvauksen määrä

Alkuperäiskasvilajikkeen ylläpitoa koskevan sopimuksen toteuttamisesta maksetaan ympäristökorvausta 400 euroa kasvilajikkeesta vuodessa.

Alkuperäiskasvien varmuuskokoelmia koskevan sopimuksen perusteella voidaan maksaa ympäristökorvausta enintään 50 000 euroa vuodessa.

Alkuperäisrotujen perimän säilyttämistä koskevan sopimuksen perusteella voidaan maksaa ympäristökorvausta enintään 90 000 euroa vuodessa.

9 luku

Erinäiset säännökset

57 b §

Euroopan komission päätöksen huomioon ottaminen

Tässä asetuksessa tarkoitettu korvaus myönnetään, jollei Euroopan komission sitä koskevasta päätöksestä muuta johdu.

Tämä asetus tulee voimaan 26 päivänä huhtikuuta 2021.

Tämän asetuksen 55 §:n 2 ja 3 momentin sijasta sovelletaan asetuksen voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, jos geenivarojen säilytystoimenpiteitä koskeva sopimus on tehty ennen vuotta 2021 ja jos sen voimassaoloa ei vuonna 2021 jatketa vuodella.

Helsingissä 22.4.2021

Maa- ja metsätalousministeri Jari Leppä

Neuvotteleva virkamies Suvi Ruuska